

Bet. og Indst. ang. de Folketh. Andr. Udv. tilst. Andragender.

af Forsagelsen og Troen, hvilken første Altergang med Gjentagelsen af Daabsløftet da skulde kunne ske paa en hvilkenkom helst Altergangs dag og ikke som nu være bunden til to bestemte Tider af Aaret. — Herpaa svarede Ministeriet under 15de September, at det ikke for at indbefomme det udtalte Ønske kunde finde sig foranlediget til at foretage nogen Forandring i den gjældende Lovgivning om denne Sag. Andrageren henvender sig nu til Thinget med Bøn om, at det ved de til dets Naadighed staaende Medlemmer vil arbejde for en Lovforandring i den paapegede Retning.

Et Flertal (Hummeluh, Leth, Th. Nielsen, S. Pedersen og Thorup) finder, at der er Anledning til at foretage Forandringer i Konfirmationslovgivningen, og foreslaar derfor Andragendet henvist til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

22. Fra Bestyrelsen for „Socialdemokratisk Forbund“ om en ny Ordning af Sundhedspleien i Danmark (indbragt den 2den Februar 1880 af Folkethingetsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds Busk).

Den ny Ordning, som Andragerne ønske, skulde gaa ud paa, at der overalt i Landet findes det for en omhyggelig Sundhedspleie fornødne Antal Læger, Jordemødre og Hospitaller og saa let tilgængelige, som det efter Omstændighederne er muligt; at Landet i dette Siemed inddeles i Sygedistrikter, hvert med sit Hospital, Apothek og Lægepersonale; at alle Udgifter, Sundhedspleien vedrørende, afholdes af Statskassen, saa at Henvendelser om Lægehjælp eller Jordemoderhjælp ikke medfører nogen Udgift for Bedkommende; at ubemidlede Syge erholde af Statskassen en Erstatning for det Tab, som Sygdommen paafører dem; at Lægehjælp, Jordemoderhjælp, Hospitalspleie, Medicin osv. samt den ovenfor nævnte Erstatning ikke anses som Understøttelse, der kan medføre nogen Indskrænkning i Bedkommendes borgerlige og politiske Rettigheder, og at det gjøres til Pligt ved en begyndende Sygdom strax at søge Lægehjælp. — Som Bilag medfølger der Andragendet et Udkast til en Lov i denne Retning, indeholdende 29 Paragrafer.

For det Punkts Bedkommende, der omhandler, at Hjælp, som ydes i Sygdomstilfælde, ikke bør medføre nogen Indskrænkning i den Paagjældendes borgerlige og politiske Rettigheder, foreslaar Flertallet under Nr. 21 Andragendet henvist til Indenrigsministeren.

23. Fra Bager Hærtel angaaende nogle ham formentlig tilspøiede Retskrænkelser (indbragt den 19de Februar 1880 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen).

Denne Sag har gjentagne Gange været behandlet af Andragendeudvalget, og i Marts 1878 vedtog Folkethinget efter Indstilling fra Udvalgets Flertal at henvise til Justitsministeren et Andragende fra Bager Hærtel „om at blive forhjulpen til sin Ret“, i hvilken Anledning Udvalget ifjor ved Folkethingets Formand modtog fra den nævnte Minister „Udskrift af de Forhører, der i Aaret 1869 ereoptagne under Mars og Slet Herreovers samt Løgstør Birks Politivet til Oplysning om bemeldte Hærtels Afsærb under en hos ham foretagen Udpantningsforretning.“ I Januar 1879 indgav Hærtel derefter til Justitsministeriet et Andragende om, at et over ham den 13de Oktbr. 1869 affaagt Umyndighedsdekret maatte blive hævet. Dette Andragende blev af Ministeren tilfattet Herredsfoged og Birkedommer Erichsen i Løgstør, som svarede, at da det ved Højesterets Dom af 24de Jan. 1876 i Henhold til en Erklæring fra Overlægen ved Aarhus Sindsygeanstalt var behørig godtgjort, at Hærtel lider af inkurabel Sindsygdhed, og denne Erklæring ikke kunde betragtes som svækket ved en senere Lægeerklæring, fandtes der ikke Anledning til at ophæve det Hærtel overgaaede Umyndighedsdekret. Udvalgets Flertal kom imidlertid, støttet til to Lægeerklæringer af Kommunelæge Dr. med. W. Wiinsted i Kjøbenhavn og praktiserende Læge Joh. Krag sammesteds — den første af 23de December 1878 og den sidste af 12te Februar 1879 — til det Resultat, at om der end ikke kunde være Tvivl om, at Andrageren i sin Tid har lidt af Sindsygdhed, og at der saaledes har været god Føje til Afgivelsen af det paagjældende Umyndighedsdekret, saa maatte det anses for tilstrækkelig godtgjort, at han nu havde gjenvundet den fulde Brug af sine Landsævner, saa der ikke var Grund til længer imod hans eget Ønske at holde ham i Umyndighedsstilstand. Udvalget paa to Medlemmer nær indstillede derfor, at Andragendet skulde henvises til Justitsministeren; men Indstillingen naaede ikke at komme til Behandling i Thinget.

Udvalget foreslaar dette Andragende henvist til Justitsministeren.